

Steele, William Steven Compagny Quatermaster Sergeant 5-F-10

William Steven Steele, roepnaam Bill, wordt geboren op 27 mei 1920 in Charlton, Ontario. Hij is de zoon van Thomas Emerson Steele en Gertrude Mary Steele, geboren Barton. William is één van de zes kinderen in het gezin. Thuis wordt Engels gesproken en het gezin bezoekt de United Church.

Als Bill zich aanmeldt op 29 juli 1941 voor actieve dienst woont het gezin in Kirkland Lake, Ontario. Ze zijn daarnaartoe verhuisd toen Bill 15 jaar was. Zijn vader werkt daar in de mijnbouw en Bill werkt als slager en winkelbediende bij de P & A Store, een kruideniers- en algemene handelszaak in Kirkland Lake.

Ingelijfd bij een krijgsmacht word je niet voordat je bent goedgekeurd.

Het dossier van Bill vermeldt: lengte 1,72 m; gewicht 63 kg; blauwe ogen, bruin haar. Een litteken aan de buitenzijde van de linkerpols wordt als fysiek kenmerk vastgelegd voor eventuele identificatie.

Bill wordt goedgekeurd en komt in de militaire carroussel.

De eerste locatie voor hem is Camp Shilo, Manitoba in het infanterie trainingscentrum.

Tot november '41 blijft Bill hier. Dan gaat hij met het Algonquin Regiment naar Niagara-on-the-Lake, Ontario, waar het wordt gestationeerd voor de bewaking van het Welland kanaal en de Niagara rivier.

Begin 1942 wordt Canada ingeschakeld bij de verdediging van New Foundland.

(New Foundland was destijds Brits grondgebied en behoorde nog niet bij Canada)

Meerdere Canadese regimenten worden ingezet.

De Algonquins, met Bill in de gelederen, komen op 7 februari '42 aan en worden ingezet bij de bewaking van Cape Spear en het vliegveld bij Torbay.

In april '42 wordt Bill enige weken opgenomen in het Botwood Hospitaal omdat hij 'de bof' heeft.

Februari '43 worden de Algonquins weer teruggehaald naar Canadees grondgebied.

Bill heeft de infanterie opleiding afgerond en wordt voorgedragen als Lance/Corporal.

Hij wordt overgeplaatst naar Camp Debert, Nova Scotia waar de troepen worden verzameld die de oversteek naar het Verenigd Koninkrijk (VK) zullen maken.

In april '43 wordt zijn functie: 'company stores clerck'. De Nederlandse term 'foerier' komt hier het dichtste bij. Enkele weken later mag hij dienstdoen als Lance/Corporal.

Op 10 jun 1943 gaan de Algonquins, met Bill in de gelederen, en vele anderen, in Halifax aan boord van het troepenschip 'RMS Empress of Japan'.

Op 19 juni '43 zet Bill voet aan wal in Liverpool, VK.

De Algonquins reizen door naar Heathfield, Oost-Sussex. Hier gaat de training verder in voorbereiding op de geplande landing in Normandië. Op eigen verzoek wordt Bill teruggezet in rang naar 'Private'.

De trainingen gaan door tot Bill begin januari '44 opgenomen wordt in het 1ste Canadese Speciale Hospitaal.

Hij blijft daar de rest van januari '44. De reden: gonorrhoe.

De voorbereidingen voor de invasie in Normandië lopen op volle toeren. Voor de Algonquins en voor Bill volgt de landing op Juno Beach, Normandië, op 26 juli '44. Hoewel het dossier van Bill heel uitgebreid zou kunnen zijn volgen na de landingsnotitie nog maar enkele summiere aantekeningen.

September '44: hij mag dienstdoen als korporaal;

Oktober '44: hij mag dienstdoen als sergeant;

November '44 hij mag dienstdoen als Compagny Quatermaster Sergeant;

Januari '45: hij wordt officieel sergeant;

Februari '45: hij wordt officieel Compagny Quatermaster Sergeant.

30 april '45: Killed In Action. (Gesneuveld)

Met alles wat Bill meegemaakt moet hebben vanaf de landing in Normandië tot zijn dood in Noordwest Duitsland zouden vele pagina's gevuld kunnen worden.

Het Algonquin Regiment zat meerdere keren in het heetst van de strijd.

We beperken ons hier tot wat de schrijver van het oorlogsdagboek van het regiment op 30 april heeft vermeld.

30 APR 1. Weather: Cold, wet day. Rain turning at times to hail and snow. Visibility very poor.
2. "C" Coy's two fwd pls got to within 400 yds of their objective at about 0230 hrs when they met heavy enemy SA fire and were pinned down. Coy HQ ran into a German patrol and in the exchange of fire that followed, Capt Don Dymond was killed. A German Capt was also killed and part of his group taken prisoner. From these PW it was learned that the patrol was actually a German recon group consisting mostly of officers and NCOs. After this incident, coy HQ was out of touch with the pls except by wireless. At this time an arty POO assumed comd of the coy and ordered the pls to consolidate in the vicinity of X rds MR 194073. Consolidation was reported to Tac HQ about first light. Shortly after this, Sjt Maj Buffin came back to get breakfast for the tired and hungry coy. Later, while dinner was being sent to "C" Coy, the coy jeep ran over a mine and CQMS Bill Steele was killed and the dvr wounded. Capt Dymond and CQMS Steele, both of whom, arrived in France with the unit, had come unscathed through many actions and it seems rather ironical that they should be killed at this late stage of the game.

Bill Steele kwam om het leven toen de jeep, waarin hij zat, in de buurt van Bad Zwischenahn (D) op een mijn reed, Ze waren onderweg met eten voor een compagnie; de chauffeur raakte gewond en Bill was direct dood.

Bill was één van de twee doden op die dag van het Algonquin Regiment die vanaf Frankrijk alles zonder problemen hadden doorstaan. Met het einde van de strijd inzicht, 8 mei 1945, komt zijn leven tot stilstand.

Hij krijgt een tijdelijk graf in de buurt van Osterscheps, Duitsland. Op 8 maart 1946 krijgt Bill zijn laatste rustplaats op de CWGC Canadese Begraafplaats in Holten, de grafreferentie is: plot 5; rij F; graf 10.

Toegekend worden hem:

de 1939-1945 Star; de France-Germany Star; de Defense Medal; de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal met gesp.

Postuum wordt hem ook nog een 'Mention in Despatches' (MD) toegekend.

*"Mentioned in Despatches" zijn betekent dat een militair officieel is genoemd en geprezen in een formeel rapport, opgesteld door een meerdere en gericht aan de militaire legerleiding. Deze vermelding eert de moedige of verdienstelijke daden van een persoon tijdens confrontaties met de vijand.
Een speciaal insigne of medaille is hier niet aan verbonden.*

Zijn grafsteen vermeldt:
**Tho' the world may change
Never shall we one we loved
From memory pas away
Mother, Dad and Family**

Vertaald:
Hoewel de wereld kan veranderen
Nooit zal degene waarvan we hielden
Uit onze herinnering verdwijnen
Moeder, vader en familie.

Bronnen:
www.cwgc.org; www.ancestry.com;
www.canada.ca/library-archives; wikipedia,wartimesproject.com; War Diary Algonquin Regiment, project '44.